

EDIȚIE SPECIALĂ

COMENTARIU | Realitatea lor și cea trăită de majoritatea acestei țări. Paște fericit, domnilor!

**Categorie: Editorial Publicat: Miercuri, 20 Aprilie 2022 14:05 Scris de Octavia Hantea
Accesări: 2222**

Când apari la televizor și tot spui că vei face ceva pentru ca românii să nu mai simtă acest impact absolut incredibil al creșterii prețurilor, iar apoi o întorci în favoare ta și îți spui, mândru că ai mai prostit o categorie socială, „am zis și eu așa...să nu mai inflamăm situația”, ești un adevărat pericol pentru această societate.

Nu o spui cu voce tare, o spui în gând, evident, că doar nu ești tâmpit. Și nu o spui doar tu, sau doar el, ci mai mulți „specialiști” ce fac, în aceste zile, o politică mizeră.

Recomandarea este ca toți acești doritori de faceri de bine...care vor avea loc, zic ei, într-o perioadă viitoare, să reia la pas ulițele satelor sau aleile dintre blocuri. Să stea de vorbă cu cei care doar când aud despre prețul pentru un kilogram de miel, de exemplu, sau cel al roșiilor nou apărute în piațe, lasă privirea în jos și înghit în sec.

Nu, nu vorbim aici despre cei care stau pe marginea șanțului sau pe băncuța din fața blocului, mulțumindu-se cu acel ajutor social. Aceia vi-s dragi, iar aici sunt multe de comentat. Și multe de rezolvat. Cum?! Gândind și punând în practică programe care să îi trimită la muncă. Da,

EDIȚIE SPECIALĂ

COMENTARIU | Realitatea lor și cea trăită de majoritatea acestei țări. Paște fericit, domnilor!

**Categorie: Editorial Publicat: Miercuri, 20 Aprilie 2022 14:05 Scris de Octavia Hantea
Accesări: 2222**

construind diverse fabrici sau fabricuțe și mobilizând comunitatea. Doar asigurându-le acel venit minim garantat nu mai este o soluție. Ne degradăm, se degradează și ei și cresc, din păcate, copii educați cumva în această direcție: „Lasă, bă, că îți dă statul ceva acolo”.

Revenind la cât de greu este să faci față coșului lunar de cumpărături, în contextul unor salarii ce nu sar de 1.500- 1.800 de lei, situația este absolut înfiorătoare. Facturile vin lunar, educația unui copil costă, DA costă, nu e gratuită așa cum se prezintă în statistici și raportări de tot felul, iar părinții respectivi, dacă în cel mai fericit caz muncesc amândoi, abia reușesc să asigure un minim de produse de bază.

Spunea o mămică, mai zilele trecute, când am ajuns într-o zonă din mediul rural, că după ce achită toate dările dintr-o lună, mai rămân, pentru patru persoane, cu suma de 1.200 de lei.

Dacă împărțim această sumă la cele 30-31 de zile ale lunii, rezultă ca familia respectivă trebuie să se descurce cu aproximativ 40 de lei pe zi. Dar nu putem împărți toată suma pentru mâncare, întrucât vreo 400 de lei îi costă un tratament pentru unul dintre copilași...și iată cum coșul de cumpărături lunar ajunge să însemne un minim din minimul acela necesar.

Pentru astfel de familii, sărbătorile devin o corvoadă. Durerea este mai mare când în casa respectivă sunt copii. Copii cărora ești nevoit să le explici că a fost mai important să plătești factura la curent decât să le faci lor o mică bucurie de Paște, de exemplu. Copii care tac, semn că au prins ideea.

Este foarte dificilă această perioadă și, din păcate, fără semne de revenire. Orizontul de mai bine este foarte departe, abia dacă îl zărim. Grad de îndatorare tot mai mare, în privința României, și personaje care, prin rotație, își fac numărul pe la televizor sau, din ce în ce mai des, pe Facebook.

Despre proiecte se discută doar folosind un timp viitor al verbelor sau modul condițional optativ. Dă bine să amintești despre ce s-ar putea face, dar să nu faci nimic concret este rușinos. Și dezamăgitor! Atât se poate, momentan! Ajutoare social, mai un voucher pentru cumpărături, mai o sumă de nimic prin care susții că sprijini educația...Da, atât se poate! Dezvoltarea pe termen îndelungat o fac alții, în alte țări, că noi nu avem acest interes.

Paște liniștit, domnilor! Cu bucate alese pe masă, evident, nu ca cel al majorității din țara asta!